

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 273

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 1998

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 27/1994 privind impozitele și taxele locale..... 1-8

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 27/1994*) privind impozitele și taxele locale

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Impozitele și taxele locale constituie venituri proprii ale bugetelor unităților administrativ-teritoriale și sunt reglementate prin prezenta lege.

Art. 2. — Fondurile bănești constituite din impozitele și taxele locale se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor care se finanțează de la bugetele proprii ale unităților administrativ-teritoriale, în condițiile legii.

Art. 3. — Persoanele fizice, persoanele juridice, asociațiile familiale, asociațiile agricole, unitățile economice ale unor persoane juridice, precum și cele ale organizațiilor politice și obștești, instituțiilor publice, fundațiilor și altora

asemenea, unitățile de cult, filialele, sucursalele și reprezentanțele autorizate să funcționeze pe teritoriul României, aparținând persoanelor fizice și juridice străine, și altele similare, denumite în continuare *contribuabili*, au obligația de a plăti impozitele și taxele locale reglementate prin prezenta lege.

CAPITOLUL II Impozitul pe clădiri

Art. 4. — Impozitul pe clădiri este anual și se datorează de către contribuabili pentru clădirile aflate în proprietatea acestora, indiferent de locul unde acestea sunt situate și de destinația acestora.

*) Republicată în temeiul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84 din 23 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 24 decembrie 1997, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 27 din 17 mai 1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 24 mai 1994 și a fost modificată prin: — Ordonanța Guvernului nr. 24 din 11 august 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 25 august 1995 (aprobată prin Legea nr. 114 din 29 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 3 decembrie 1995);

— Legea nr. 105 din 24 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 30 iunie 1997;

— Ordonanța Guvernului nr. 61 din 28 august 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 30 august 1997

(aprobată prin Legea nr. 194 din 17 noiembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 2 decembrie 1997);

— Ordonanța Guvernului nr. 68 din 28 august 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997

(aprobată și modificată prin Legea nr. 73 din 7 aprilie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 8 aprilie 1998);

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84 din 23 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din

24 decembrie 1997 (aprobată și modificată prin Legea nr. 105 din 26 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din

În cazul clădirilor proprietate de stat, aflate în administrarea sau folosința, după caz, a contribuabililor, impozitul pe clădiri se datorează de către cei care le au în administrare sau în folosință.

Pentru clădirile care constituie fondul locativ de stat, impozitul pe clădiri se datorează de către unitățile care le administrează.

Art. 5. — Impozitul pe clădirile proprietatea persoanelor fizice se calculează prin aplicarea unei cote stabilite de către consiliile locale, potrivit legii, care poate fi cuprinsă între 1,0—1,5% asupra valorii stabilite potrivit criteriilor și normelor de evaluare prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta lege.

Art. 6. — Pentru clădirile altor contribuabili decât cei prevăzuți la art. 5, impozitul se calculează prin aplicarea cotei stabilite de către consiliile locale, potrivit legii, ce poate fi cuprinsă între 1,0—1,5% asupra valorii la care sunt înscrise clădirile în evidența contabilă a acestora.

Art. 7. — La determinarea impozitului pe clădiri, în cazul contribuabililor, cu excepția celor prevăzuți la art. 5, se au în vedere atât clădirile aflate în funcțiune, cât și cele în rezervă sau conservare.

Art. 8. — Clădirile aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării sunt supuse în continuare impozitului pe clădiri, calculat pe baza valorii la care au fost înscrise în evidența contabilă.

Lista clădirilor și construcțiilor care nu sunt supuse impozitului pe clădiri este redată în anexa nr. 2 la prezenta lege.

Art. 9. — Clădirile noi, dobândite în cursul anului, indiferent sub ce formă, se impun cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite. Impozitul se calculează pe numele noului contribuabil, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului.

Art. 10. — Clădirile demolate în condițiile legii, clădirile distruse și cele transmise în administrarea sau, după caz, în proprietatea altor contribuabili, în cursul anului, se scad de la impunere cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs una dintre aceste situații.

Scăderea de la impunere se acordă numai pentru partea de clădire demolată, distrusă sau transmisă în administrarea sau în proprietatea altor contribuabili.

Art. 11. — Impozitul pe clădiri, în cazul contribuabililor persoane fizice, se stabilește pe baza declarației de impunere, depusă în condițiile prezentei legi de către proprietarul clădirii la organul fiscal teritorial pe raza căruia se află clădirea. Pentru ceilalți contribuabili, impozitul se calculează de către aceștia prin declarația de impunere, care se depune la organele fiscale teritoriale și se verifică de către acestea.

Art. 12. — Impozitul anual pe clădiri se plătește trimestrial, în rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

CAPITOLUL III

Impozitul pe teren

Art. 13. — Contribuabilii, definiți potrivit legii, care dețin în proprietate suprafețe de teren, situate în municipii, orașe și comune, datorează impozitul pe teren conform dispozițiilor legii.

Art. 14. — Impozitul pe teren se stabilește anual, în

de localități, iar în cadrul localităților, pe zone, după cum urmează:

Zona în cadrul localității	Categoria localității		
	municipii	orașe	comune
A	120	90	20
B	70	50	15
C	45	30	—
D	30	20	—

— lei/m² —

Contribuabilii, persoane fizice, care dețin în proprietate suprafețe de teren aferente curților, neocupate de clădiri, de până la 1.000 m² inclusiv, situate în municipii, orașe și comune, sunt scutiți de impozitul pe teren. Pentru suprafețele care depășesc 1.000 m² se datorează impozit pe venitul agricol, conform prevederilor legale.

Art. 15. — Încadrarea terenurilor pe zone, în cadrul localităților, se face de către consiliile locale, în funcție de poziția terenurilor față de centrul localităților, de caracterul zonei respective (zonă de locuit sau industrială), apropierea sau depărtarea față de căile de comunicație, precum și de alte elemente specifice fiecărei localități în parte.

Art. 16. — Contribuabilii care dobândesc dreptul de proprietate pentru unele terenuri proprietate de stat, avute anterior în administrare sau în folosință, datorează impozitul pe terenuri începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a survenit această modificare.

Art. 17. — Impozitul pe terenurile situate în orașele care trec în categoria municipiilor sau în comunele care trec în categoria orașelor, după caz, se modifică corespunzător noii încadrări a localității în care sunt situate terenurile, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a survenit această modificare.

Art. 18. — Impozitul pe teren, prevăzut la acest capitol, nu se aplică terenurilor pentru care se plătește taxa pentru folosirea terenurilor proprietate de stat în alte scopuri decât pentru agricultură sau silvicultură, datorată potrivit legii.

Impozitul pe teren nu se aplică terenurilor ocupate de clădirile și construcțiile prevăzute în anexa nr. 2, precum și terenurilor din perimetrul cimitirelor.

Art. 19. — Impozitul pe teren se stabilește, se modifică și se încasează potrivit prevederilor art. 9—12.

CAPITOLUL IV

Taxa asupra mijloacelor de transport

Art. 20. — Taxa asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, aparținând contribuabililor, se stabilește în funcție de capacitatea cilindrică a motorului, pentru fiecare 500 cm³ sau fracțiune de capacitate sub 500 cm³, după cum urmează:

	— lei/an —
— autoturisme	4.000
— autobuze, autocare, microbuze, autocamioane de orice fel	12.000
— autotrenuri de orice fel	14.000
— tractoare înmatriculate în evidențele organelor de poliție	8.000
— motociclete, motorete și scutere	2.000
— biciclete și tricicluri cu motor	1.500

Pentru remorci de orice fel, semiremorci și remorci, aparținând contribuabililor, taxele anuale se stabilesc, în funcție de capacitatea acestora, astfel:

Capacitatea	— lei/an —
a) până la 0 tonă inclusiv	6.000
b) între 1—3 tone inclusiv	20.000
c) între 3—5 tone inclusiv	30.000

CVISION TECHNOLOGIES

Pentru atașe, taxa anuală se stabilește la nivelul a 50% din taxa datorată pentru motocicletele, motorele și scutere.

Sunt scutite de taxă autoturismele, motocicletele cu ataș și triciclurile cu motor care aparțin invalizilor și care sunt adaptate invalidității acestora.

Art. 21. — Capacitatea cilindrică a motorului și capacitatea remorcilor se dovedesc cu cartea de identitate a auto-vehiculului, respectiv a remorcii, cu factura de cumpărare sau cu alte documente legale din care să rezulte acestea.

Art. 22. — Taxa asupra mijloacelor de transport pe apă, care aparțin contribuabililor, se stabilește anual, pentru fiecare mijloc de transport în parte, după cum urmează:

	— lei/an —
— luntre, bărci fără motor, folosite pentru uz și agrement personal	1.000
— bărci fără motor, folosite în alte scopuri	7.000
— bărci cu motor	20.000
— bacuri, poduri plutitoare	15.000
— șalupe	40.000
— iahturi	500.000
— remorhere și șleपुरi	200.000
— vapoare — pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune de 1.000 tdw	50.000.

Bărcile și luntrele, folosite de localnicii din Delta Dunării și din Insula Mare a Brăilei pentru transport de uz personal, nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

Art. 23. — Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii în care au fost dobândite, iar în cazul înstrăinării sau radierii în timpul anului din evidențele organelor de poliție sau ale căpităniilor porturilor, după caz, taxa se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii în care a apărut una dintre aceste situații.

Art. 24. — Taxa asupra mijloacelor de transport se stabilește de către organele fiscale teritoriale în raza cărora contribuabilii își au domiciliul sau sediul, după caz, pe baza declarației de impunere, depusă în condițiile prezentei legi.

Art. 25. — Instituțiile publice, precum și persoanele juridice care au ca profil de activitate transportul de călători în comun, din interiorul localităților, sunt scutite de plata taxei asupra mijloacelor de transport.

Transportul de călători în comun, din interiorul localităților, se referă și la cel care parcurge o distanță în afara localității, dacă se practică tarife stabilite în condițiile transportului în comun.

Art. 26. — Taxa asupra mijloacelor de transport se plătește trimestrial, în rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

Pentru mijloacele de transport dobândite în cursul anului, taxa datorată se repartizează în sume egale, la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului.

Persoanele fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport, au obligația de a achita integral taxa datorată, la data luării în evidență de către organele fiscale.

CAPITOLUL V

Taxe pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor în domeniul construcțiilor

Art. 27. — Certificatele, avizele și autorizațiile în domeniul construcțiilor, eliberate contribuabililor, sunt supuse unor taxe diferențiate, în funcție de valoarea construcțiilor sau a instalațiilor, de suprafața terenurilor și de natura serviciilor

1. Certificatul de urbanism:

Suprafața terenurilor pentru care se solicită certificatul — m ² —	Taxa — lei —
Pentru mediul urban:	
a) până la 150	1.000 — 1.450
b) până la 250	1.500 — 1.950
c) până la 500	2.000 — 2.450
d) până la 750	2.500 — 2.950
e) până la 1.000	3.000 — 3.500
f) peste 1.000	3.500 + 5 lei/m ² pentru suprafețele mai mari de 1.000 m ²
— pentru mediul rural se percepe 50% din taxa prevăzută pentru mediul urban.	

2. Autorizația de construire pentru lucrările care se autorizează potrivit legii:

— 1% din valoarea autorizată a lucrării sau a construcției, inclusiv instalațiile aferente acesteia, pentru lucrări cu valoare până la 1 miliard lei inclusiv;

— 0,5% pentru lucrări peste 1 miliard lei, dar nu mai puțin de 10 milioane lei și nu mai mult de 300 milioane lei.

Pentru construcțiile de locuințe, taxele se reduc cu 50%.

Taxele prevăzute la acest punct nu se datorează în cazul eliberării de autorizații pentru lăcașuri de cult, inclusiv construcțiile-anexe ale acestora, precum și pentru construcțiile ai căror beneficiari sunt instituții publice.

3. Autorizarea de foraje și excavări, necesare studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări:

— pentru fiecare m² 1.500 — 2.000 lei.

4. Autorizarea construcțiilor provizorii de șantier, necesare execuției lucrărilor de bază, dacă nu au fost autorizate o dată cu acestea:

— 3% din valoarea autorizată a construcțiilor provizorii.

5. Autorizații de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote, campinguri:

— 2% din valoarea autorizată a lucrării sau a construcției.

6. Autorizarea construcțiilor pentru lucrări cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor:

— pentru fiecare m² 600 lei, dar nu mai puțin de 3.500 lei.

7. Autorizația de desființare, parțială sau totală, a construcțiilor și a amenajărilor se taxează cu 0,1% din valoarea impozabilă a acestora. În cazul desființării parțiale, cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită dezafectată.

8. Pentru prelungirea certificatului de urbanism, precum și a autorizațiilor, conform prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, se percepe taxa în funcție de valoarea

locuințelor, taxa care se percepe este de 50% din valoarea taxei inițiale.

9. Autorizațiile pentru lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică și telefonie:

— pentru fiecare instalație 2.000 — 3.000 lei.

10. Avizul comisiei de urbanism și amenajare a teritoriului 10.000 — 15.000 lei.

11. Certificat nomenclatură stradală și adresă 2.000 — 2.500 lei.

12. Taxe pentru eliberarea autorizațiilor de orice fel, cu excepția celor din domeniul construcțiilor, precum și viza anuală a acestora

A. Autorizații de funcționare pentru activități lucrative și viza anuală a acestora:

a) pentru meseriași și cărăuși 1.700 — 2.500 lei

b) pentru cazane de fabricat rachiu 2.500 — 5.000 lei

c) pentru liber-profesioniști 5.000 — 8.000 lei

d) pentru mori, prese de ulei și darace 8.300 — 15.000 lei

e) pentru alte activități neprevăzute mai sus 16.600 — 25.000 lei

B. Autorizații sanitare de funcționare eliberate contribuabililor 3.400 — 5.000 lei.

13. Alte lucrări:

a) copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, de fiecare m² de plan:

— la scara 1:500 10.000 lei

— la scara 1:1.000 15.000 lei

— la scara 1:2.000 20.000 lei;

b) eliberarea sau viza anuală a autorizațiilor ce dau dreptul de a executa proiecte 15.000 lei.

Art. 28. — Valoarea autorizată a lucrărilor pentru care se percep taxe se stabilește pe baza celor declarate de solicitant în cererea pentru eliberarea autorizației de construire.

Consiliile județene și consiliile locale, prin organele tehnice de specialitate, vor regulariza taxa pentru autorizația de construire, prin declararea de către solicitant a valorii reale a lucrării, în termen de 15 zile de la data expirării termenului de executare stabilit prin autorizația de construire.

Art. 29. — Cuantumul taxelor menționate la art. 27 pct. 1, 3, 6, 9, 10, 11 și 12 se stabilește, în limitele prevăzute de lege, de către consiliile județene și consiliile locale.

Taxele prevăzute la acest capitol se plătesc înainte de eliberarea certificatelor, a avizelor și a autorizațiilor.

Dovada plății taxei se păstrează de către organul care a eliberat documentele respective.

CAPITOLUL VI

Taxe pentru folosirea mijloacelor de publicitate, afișaj și reclamă

Art. 30. — Contribuabilii, definiți potrivit art. 3, care folosesc mijloace de publicitate prin afișaj și reclamă, datorate

a) taxe pentru publicitate, afișaj și reclamă, datorate în funcție de dimensiuni:

	— lei/an —	
— sub 0,5 m ² inclusiv	5.000	— 12.000
— între 0,5 și 1 m ² inclusiv	9.000	— 23.000
— între 1 și 2 m ² inclusiv	18.000	— 35.000
— între 2 și 3 m ² inclusiv	34.000	— 75.000
— între 3 și 5 m ² inclusiv	94.000	— 190.000
— peste 5 m ²	26.000	— 70.000

pentru fiecare m² sau fracțiune;

b) taxele prevăzute pentru firmele instalate la locul exercitării activității de către contribuabili:

	— lei/an —	
— până la 0,5 m ² inclusiv	3.000	— 4.000
— între 0,5 și 1 m ² inclusiv	5.000	— 8.000
— între 1 și 2 m ² inclusiv	7.000	— 12.000
— peste 2 m ²	5.000	— 8.000

pentru fiecare m² sau fracțiune.

Pentru afișele de publicitate și reclamă tipărite, taxele prevăzute la lit. a) și b) din cuprinsul acestui articol se datorează pentru fiecare exemplar și se reduc cu 50%.

Cuantumul taxelor prevăzute la lit. a) și b) se stabilește de către consiliile locale pe teritoriul cărora se realizează publicitatea, afișajul sau reclama, în limitele prevăzute mai sus.

Art. 31. — Pentru firmele, reclamele, afișajele și publicitatea realizate exclusiv într-o limbă străină, taxele prevăzute la art. 30 lit. a) și b) se majorează de 5 ori.

Art. 32. — Contribuabilii, definiți potrivit art. 3, care solicită efectuarea serviciului de reclamă și publicitate pe panouri exterioare, mijloace de transport și afișaj public, pentru țigări, produse din tutun și băuturi alcoolice, exceptând berea sub 12% alcool, pe bază de contract scris, sunt obligați să plătească la bugetele locale o taxă de 20% din valoarea contractului.

Taxa devine exigibilă la data intrării în vigoare a contractului.

Taxa nu se datorează pentru activitățile sponsorizate în condițiile prevăzute de lege.

Art. 33. — Taxa pentru afișele și biletele de publicitate netipărite este de 1.000 lei pentru fiecare exemplar. Plata taxei se face prin aplicarea de timbre fiscale — vârf și matcă —, astfel încât să nu poată fi dezlipite și refolosite.

Art. 34. — Contribuabilii care efectuează reclamă și publicitate în contul altora, prin expunerea de afișe și panouri în scop de reclamă și publicitate, în alte condiții decât cele prevăzute la art. 32 și 33, sunt obligați să plătească o taxă fixă, egală cu taxa prevăzută la art. 30 lit. a).

Pentru obiectele expuse în scop de reclamă și publicitate în contul altora și care nu sunt destinate vânzării și desfășurării proprii activități se plătește o taxă lunară de 5.000 lei/obiect.

Art. 35. — Taxa de publicitate, afișaj și reclamă, datorată potrivit art. 30, 31 și 34, se plătește anticipat la bugetul consiliului local în raza căruia se realizează publicitatea, afișajul sau reclama.

În situațiile în care mijloacele de publicitate sau de reclamă au o durată mai mare de un an, taxa se plătește în cursul lunii ianuarie a fiecărui an.

Art. 36. — Taxa pentru reclamă și publicitate, datorată potrivit art. 32 și 33, se varsă la bugetul consiliului local în raza căruia se realizează aceste activități, până la data de 10 a lunii următoare celei în care taxa a devenit exigibilă.

Art. 37. — Confecționarea afișelor și a biletelor de publicitate sau de reclamă de către persoanele fizice sau persoanele juridice se poate efectua numai după ce se face dovada achitării taxei pentru întregul tiraj.

În cuprinsul tipăriturii efectuate se face mențiunea cu privire la tirajul tipărit, cuantumul taxei de afișaj și documentul de plată a acesteia.

CAPITOLUL VII

Taxa pentru șederea în stațiunile turistice

Art. 38. — Pentru șederea, pe o durată mai mare de 48 de ore, în stațiunile turistice, declarate conform legii, consiliile locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, după caz, stabilesc taxa pentru șederea în respectivele stațiuni turistice.

Taxa pentru șederea în stațiunile turistice se plătește de către persoanele fizice în vârstă de peste 18 ani.

Art. 39. — Persoanele care au domiciliul în aceste localități, cele aflate în deplasare în interesul serviciului, turiștii cazați la cabanele turistice aflate în afara stațiunilor turistice, persoanele cu handicap, pensionarii de orice fel, elevii și studenții sunt scutiți de plata taxei pentru șederea în stațiunile turistice.

Art. 40. — Taxa pentru șederea în stațiunile turistice se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea sau se face tratamentul balnear, o dată cu luarea în evidență a turiștilor, și se varsă la bugetul consiliului local în termen de 10 zile de la această dată.

Art. 41. — În cazul în care taxa pentru ședere în stațiunile turistice este inclusă în chitanță sau în costul biletului de odihnă și tratament, persoanele juridice prevăzute la art. 40 vor varsa la bugetul consiliului local suma aferentă acesteia, recuperată de la agențiile de turism prin intermediul cărora a fost valorificată chitanța sau biletul de odihnă și tratament, în termen de 10 zile de la luarea în evidență a turiștilor.

CAPITOLUL VIII

Alte taxe locale

Art. 42. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin în administrarea domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale, consiliile locale sau județene, după caz, pot institui taxe pentru: utilizarea temporară a locurilor publice; deținerea în proprietate sau în folosință, după caz, de utilaje autorizate să funcționeze în scopul obținerii de venit; vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice, de arhitectură și arheologice, precum și alte taxe.

Sumele provenite din taxele menționate la alineatul precedent constituie venituri proprii ale bugetelor locale.

Art. 43. — Consiliile locale pot institui și alte taxe, altele decât cele reglementate de lege, pentru serviciile publice create la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor sau județelor, în scopul satisfacerii unor necesități ale locuitorilor, cu condiția ca taxele percepute să asigure cel puțin acoperirea cheltuielilor cu înființarea, întreținerea și, după caz, funcționarea acestor servicii.

Taxele speciale, instituite potrivit alineatului precedent, constituie venituri cu afectare specială ale bugetelor locale, fiind destinate satisfacerii scopurilor pentru care au fost înființate.

Sumele rămase neutilizate, stabilite la sfârșitul exercițiului bugetar ca diferență între veniturile încasate și cheltuielile efectuate, se reportează în anul următor cu aceeași

Art. 44. — Instituirea de noi taxe se publică în presă și se afișează la sediile consiliilor locale, precum și în alte locuri publice, cu cel puțin 30 de zile înainte de aplicare.

Art. 45. — Pentru evidența, urmărirea și încasarea taxelor prevăzute la art. 38 și 43, consiliile locale pot folosi, pentru localitățile unde volumul taxelor o justifică, personal angajat prin convenții civile, plătit pe bază de tarife din încasări stabilite ca atare de către consiliile locale respective.

Sumele plătite drept remiză se supun impozitului pe salarii, în condițiile legii.

CAPITOLUL IX

Dispoziții comune și tranzitorii

Art. 46. — Contribuabilii sunt obligați să depună declarații de impunere la organele fiscale teritoriale în raza cărora își au domiciliul, sediul sau se află bunurile impozabile sau taxabile, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii clădirilor, construcțiilor, terenurilor, mijloacelor de transport și a altor bunuri supuse obligațiilor fiscale, potrivit prezentei legi, sau de la data la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului sau a taxei datorate.

Art. 47. — Pentru neplata la termen a impozitelor și taxelor locale se datorează majorări de întârziere, conform dispozițiilor legale în materie.

În cazul în care ultima zi a termenului de plată este zi nelucrătoare, plata impozitului sau a taxei, după caz, se face fără majorări de întârziere, în ziua lucrătoare imediat următoare.

În situațiile în care impozitele și taxele locale datorate nu au fost stabilite ca urmare a nedepunerii declarației ori datele declarate nu corespund realității, stabilirea sau modificarea impozitului sau a taxei, după caz, se poate face pe 5 ani anteriori celui în care s-a efectuat constatarea.

Termenul de prescripție pentru dreptul de a cere executarea silită este de 5 ani.

Impozitul sau taxa, respectiv diferența de impozit sau de taxă, stabilite în condițiile menționate în cuprinsul acestui articol, se plătesc în termen de 30 de zile de la data comunicării.

La diferențele de impozit sau de taxe stabilite se calculează majorări de întârziere de la data când impozitul sau taxa era datorată.

Funcționarul vinovat de nestabilirea la timp a impozitelor și taxelor datorate răspunde pecuniar, în limita majorărilor de întârziere calculate.

Art. 48. — Obiecțiunile, contestațiile și plângerile formulate la actele de control sau de impunere se soluționează conform dispozițiilor legale în materie.

Art. 49. — Consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, precum și consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pot acorda, de la caz la caz, pentru motive temeinic justificate, în cazul impozitelor și taxelor care sunt venituri ale bugetelor acestora și nu au fost plătite în termen, eşalonări la plată în cel mult 12 rate lunare, amânări la plată până la sfârșitul anului calendaristic, precum și reduceri sau scutiri de majorări de întârziere aferente impozitului și taxelor locale neachitate.

Impozitul pe clădirile și construcțiile utilizate în mod exclusiv în agricultură, ca: grajduri, saivane, padocuri, magazii și buncuri pentru depozitarea furajelor și a produselor agricole și alte asemenea clădiri și construcții, se reduce cu 50% până la data de 31 decembrie 1998.

Impozitele și taxele locale, stabilite în sume fixe, vor

locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București, cu până la 30%. Hotărârea de modificare trebuie adoptată până la data de 31 octombrie a fiecărui an și se aplică în anul următor.

Art. 50. — Persoanele fizice, veterani de război, și cele prevăzute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, sunt scutite de plata impozitelor și taxelor locale reglementate prin prezenta lege.

Persoanele fizice, văduve de război, sunt scutite de impozitele și taxele prevăzute la cap. II, III și VII. Pentru impozitele prevăzute la cap. II și III, scutirile se aplică și văduvelor nerecăsătorite ale veteranilor de război.

Prevederile art. 10 alin. 1 lit. k) din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, referitoare la scutirea de la plata taxelor și impozitelor pentru clădiri și terenul aferent, pentru autoturisme hycomat și motocicleturi, se mențin și în condițiile prezentei legi.

Facilitățile prevăzute în prezentul articol se acordă persoanelor fizice menționate mai sus, în proporție de 100% pentru bunurile proprii și de 50% pentru bunurile comune soților, stabilite conform prevederilor legale, în cazurile în care unul dintre soți beneficiază de facilitățile menționate.

Scutirea de impozite și taxe locale se acordă proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele doveditoare prin care se atestă situația respectivă.

Sunt scutite de la plata impozitelor și taxelor locale, reglementate prin prezenta lege, fundațiile testamentare constituite potrivit legii, cu scopul de a întemeia, întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural.

Art. 51. — Contribuabilii din străinătate, cu activitate în România, plătesc impozitele și taxele locale, majorările aferente și amenzile contravenționale stabilite potrivit prezentei legi, în lei, prin transformarea valutei necesare la cursul de schimb valutar în vigoare la data când se face plata.

Art. 52. — Constituie contravenții la prezenta lege următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 46;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 46.

Contravenția menționată la lit. a) se sancționează cu amendă de la 100.000 lei la 250.000 lei, iar cea de la lit. b), cu amendă de la 250.000 lei la 1.000.000 lei.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale teritoriale.

Contravențiilor prevăzute mai sus li se aplică dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile contribuabililor, persoane juridice, pentru care se aplică dispozițiile legale specifice.

Art. 53. — Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitelor și taxelor locale, a majorărilor de întârziere, precum și a amenzilor se efectuează de către organele de specialitate ale consiliilor locale.

În cursul anului 1998, consiliile locale au obligația organizării de compartimente de specialitate, în vederea preluării atribuțiilor prevăzute la alin. 1, stabilite conform legislației referitoare la administrația publică locală, începând cu data de 1 ianuarie 1999, dată până la care acestea se vor realiza prin organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor.

Începând cu anul 1999 se va adopta o nouă procedură de soluționare a obiecțiunilor, contestațiilor și plângerilor formulate la actele de control sau de impunere.

Art. 54. — În cazul neachitării la termen a impozitelor și a taxelor locale reglementate de prezenta lege, organele fiscale teritoriale și organele consiliilor locale, pentru cele stabilite de acestea, pot dispune achitarea sumelor restante din conturile agenților economici, pe cale de decontare bancară, care constituie titlu executoriu, sau prin aplicarea gradelor de urmărire silită, prevăzute de lege, asupra elementelor patrimoniale ale debitorilor.

Art. 55. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Guvernul va aproba, la propunerea Ministerului Finanțelor, norme privind metodologia de calcul, formularistica corespunzătoare referitoare la așezarea și urmărirea impozitelor și a taxelor locale*).

Art. 56. — Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, după caz, precum și materială sau civilă, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 57. — Impozitele și taxele locale, reglementate prin prezenta lege, constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale în care contribuabilii își au domiciliul, sediul sau în care se află bunurile impozabile sau taxabile, cu excepția taxelor care, potrivit dispozițiilor legale, se gestionează, se administrează și se utilizează ca venituri extrabugetare.

Art. 58. — Impozitele și taxele locale, stabilite în sume fixe, valorile impozabile prevăzute în anexa nr. 1, precum și amenzile se indexează, anual, prin hotărâre a consiliilor locale, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an fiscal, pe baza indicelui de inflație aferent unei perioade de 12 luni, care se sfârșește la 1 noiembrie a aceluiași an și atunci când creșterea acestuia depășește 20%**).

Art. 59. — Dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor fizice și persoanelor juridice străine, în măsura în care, prin convenții sau prin alte acorduri internaționale la care România este parte ori, pe bază de reciprocitate, nu se stabilește altfel.

Art. 60. — În cazul impozitelor și taxelor locale datorate până la data de 31 decembrie 1997 inclusiv, pentru contestațiile aflate pe rol și pentru plângerile la instanțele judecătorești se aplică legislația în vigoare până la această dată.

*) Prin Hotărârea Guvernului nr. 506/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 9 septembrie 1994, au fost aprobate Normele privind metodologia de calcul și formularistica corespunzătoare referitoare la așezarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale, rectificate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 19 octombrie 1994.

**) A se vedea și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/1997 astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 105/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 12 februarie 1998.

Art. 61. — Prevederile prezentei legi se aplică începând cu data de întâi a lunii următoare publicării ei în Monitorul Oficial al României, cu excepția cap. II, III și IV, care se vor aplica de la data de 1 ianuarie 1995*).

Art. 62. — Pe data aplicării dispozițiilor prezentei legi se abrogă: Legea nr. 25/1981 privind impozitele și taxele locale; Decretul nr. 425/1981 privind stabilirea și încasarea impozitelor și taxelor locale; Decretul nr. 504/1957 privind producția, vânzarea, circulația și desfacerea băuturilor alcoolice; art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1992 cu privire la impozitele și taxele locale, aprobată prin Legea nr. 114/1992, și pct. 3 din cap. I, pct. 5, 6, 7 și 9 din cap. II din anexa la această ordonanță; pct. 8 lit. a), b) și c) paragraful 3¹ din Legea nr. 114/1992; art. 2, 3, 5, 6 și

anexele nr. 2, 3 și 4 din Legea nr. 45/1992 privind stabilirea nivelului unor taxe în sume fixe datorate statului, în lei, de persoanele fizice și juridice și introducerea plății taxei asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică și a mijloacelor de transport pe apă, deținute de regiile autonome, societățile comerciale și de ceilalți agenți economici organizați ca persoane juridice; Ordonanța Guvernului nr. 26/1992 privind taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor în domeniul construcțiilor; cap. VIII, XII, XIII, XIV, XV, XVI și XVII din anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 10/1993 privind actualizarea, în funcție de rata inflației, a unor taxe stabilite în sume fixe pentru serviciile prestate în favoarea unor persoane fizice și juridice, precum și orice alte dispoziții contrare**).

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

**) A se vedea și abrogările introduse prin actele normative modificatoare.

ANEXA Nr. 1

**VALORILE IMPOZABILE PE METRU PĂTRAT
la clădiri și la alte construcții aparținând persoanelor fizice**

Nr. crt.	Felul și destinația clădirilor și a altor construcții	Valoarea impozabilă pe m ² — lei —
----------	---	---

I. Clădiri și alte construcții situate în comune, precum și în satele aparținătoare municipiilor și orașelor

1.	Clădiri de locuit, cu excepția celor de la pct. 3:	
	a) cu pereți din cărămidă arsă, piatră, beton și alte materiale asemănătoare	6.700
	b) cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, chirpici, pământ bătut și alte materiale asemănătoare	4.600
2.	Alte clădiri, cu excepția celor de la pct. 3:	
	a) cu pereți din cărămidă arsă, piatră, beton și alte materiale asemănătoare	4.800
	b) cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, chirpici, pământ bătut și alte materiale asemănătoare	2.000
3.	Clădiri și alte construcții pentru orice destinație, cu pereți de orice fel, acoperite cu stuf, paie, trestie sau coceni	2.000

II. Clădiri și alte construcții situate în municipii și orașe, precum și în localitățile componente ale acestora

1.	Construcții, cu excepția celor de la pct. 2-6:	
	a) cu pereți din beton sau din cadre de beton armat:	
	— cu încălzire centrală	16.800
	— fără încălzire centrală	15.700
	b) cu pereți din cărămidă arsă sau piatră — fără cadre de beton armat — și alte materiale asemănătoare:	
	— cu instalații (de apă, lumină etc.)	14.500
	— fără instalații	11.600
	c) cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, chirpici, pământ bătut și alte materiale asemănătoare:	
	— cu instalații (de apă, lumină etc.)	6.700
	— fără instalații	5.800
2.	Construcții-anexe din afara corpului principal al clădirilor:	
	a) cu pereți din cărămidă arsă, piatră, beton și alte materiale asemănătoare	2.900
	b) cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, chirpici, pământ bătut și alte materiale asemănătoare	

Nr. crt.	Felul și destinația clădirilor și a altor construcții	Valoarea impozabilă pe m ² — lei —
3.	Clădiri servind pentru ocupații profesionale (ateliere etc.):	
	a) cu pereți din cărămidă arsă, piatră, beton și alte materiale asemănătoare	7.300
	b) cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, vătăuci, chirpici, pământ bătut și alte materiale asemănătoare	4.400
4.	Subsoluri locuibile	60%
5.	Mansarde locuibile	50%
6.	Pivnițe din corpul clădirilor:	
	a) tencuite sau pavate	50%
	b) netencuite și nepavate	30%

ANEXA Nr. 2

LISTA

clădirilor și a construcțiilor care nu sunt supuse impozitului

1. Clădirile instituțiilor publice, cu excepția celor folosite în alte scopuri.
2. Clădirile care, potrivit legii, sunt considerate monumente istorice, de arhitectură și arheologie, precum și muzeele și casele memoriale, cu excepția spațiilor acestora folosite pentru activități economice sau comerciale.
3. Clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor recunoscute de lege.
4. Construcții și amenajări funerare din cimitire.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Fax-ul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

